

Bílý klávesy

Jelen

Do vlasů sednul ti motýl jak uvadlej list
Najednou je z tebe knížka co nemůžu číst
Po všech těch ránech kdy slunce nás nechtělo znát
Po všech těch probdělejch nocích teď najednou mám jít spát

Chtěl jsem už do smrti hrát jen na bílý klávesy (jáááá)
zpívat si s tebou a řvát že život nás neděsí! (jáááá)

Potmě si maluješ oči a upíjíš čaj
Tanec co tvý prsty po létech nazpaměť znaj
I slunce se rozhodlo že se dnes rozední
Že ze všech těch probdělejch nocí je ta dnešní poslední

Chtěl jsem už do smrti hrát jen na bílý klávesy (jáááá)
zpívat si s tebou a řvát že život nás neděsí! (jáááá)

Ty jsi to jediný na čem tu záleží
bez hradů, bez zámků, bez nebes, bez věží
marnivá, divoká, klidná i smyslná
ty jsi to jediný co tady smysl má

Chtěl jsem už do smrti hrát jen na bílý klávesy (jáááá)
zpívat si s tebou a řvát že život nás neděsí! (jáááá)
Chtěl jsem už do smrti hrát jen na bílý klávesy (jáááá)
zpívat si s tebou a řvát že život nás neděsí! (ááááá)
že život nás neděsí! (ááááá)
že život nás neděsí! (ááááá)